

מ"ת 41259/11/23 - מדינת ישראל נגד נאסר דבש

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 41259-11-23 מדינת ישראל נ' דבש(עציר)
תיק חיצוני: 388958

לפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד נתאי רוזן
נגד	
המשיב	נאסר דבש ע"י עו"ד מוסטפא יחיא

החלטה

רקע

נגד המשיב הוגש כתב אישום, בו יוחס לו כי ביום 2/9/23 הגיע באישון לילה יחד עם אדם נוסף (נאשם מס' 1 בכתב האישום) למסעדה הנמצאת בצור באחר, בלב השכונה ובצמוד לבית מגורים, על מנת להציתה. המשיב ושותפו נכנסו לחצר בית הצמוד למסעדה, פירקו את אחד החלונות שלה, והשליכו פנימה חמישה בקבוקי תבערה ובהם בנזין, וכתוצאה המקום עלה באש.

בהחלטה מיום 6.12.23 קבעה כב' הש' ליפשיץ פריבס כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, והפנתה אותו לקבלת תסקיר מעצר.

בהחלטה מיום 28.2.24 קבעתי, כי חרף המלצתו של שירות המבחן לשחרר את המשיב לחלופה של מעצר בית תחת פיקוח אנושי, הוא ייעצר עד תום ההליכים, וזאת לאור עצמתן של שתי עילות המעצר - המסוכנות וחשש השיבוש. לעניין המסוכנות הבהרתי, כי הצתת בית עסק בלב שכונת מגורים מקימה סיכון עצום לפגיעה בנפש, ולכך מצטרפים החבירה לאדם אחר והעובדה שלחובת המשיב הרשעות קודמות. לעניין חשש השיבוש הפניתי לכך שהמשיב התחמק מהדין משך 40 יום עד שנעצר, ומסר לעניין זה הסברים שלא ניתן לקבלם.

ערר שהוגש על שתי ההחלטות התקבל חלקית, לעניין הקביעה בעניין הראיות (בש"פ 2300/24, החלטה מיום 30.4.24) ונקבע, כי יש לדון מחדש בשאלת החלופה. לשם הדיוק, אביא את דברי בית המשפט העליון (כב' הש' י. כשר) במלואם:

24. כפי שצינתי בראשית דבריי, לצורך הקביעה כי קיימות ראיות לכאורה במסגרת הליכי המעצר, לא נדרשת הוכחת אשמתו של הנאשם בהתאם לרף הפלילי, אלא די בכך שבמארג הראיות לכאורה, כמות שהוא, טמון פוטנציאל להוכחת אשמתו של העורר (מעבר לכל ספק סביר, כנדרש בדיון הפלילי), אשר גבוה מפוטנציאל זיכוי. בענייננו, כנגד העורר עומדת ראיית הכפפה שעליה סימני חריכה ואשר בה נמצא הדנ"א של העורר.

עוד עומדות כנגד העורר הראיות בעניין השיחות שנעשו והודעות שנשלחו ממכשירו הסלולרי בסמוך למועד ההצתה, למכשיר הסלולרי של הנאשם הנוסף אשר נטען כי נמצא בזירת האירוע. מנגד, בפי העורר הסברים חלופיים המבקשים לשלול את המסקנה המרשיעה העולה מהראיות הנ"ל, אשר מקומם להתברר בהליך העיקרי, כאשר לדעתי המשמעותי ביניהם הוא הסברו לפיו בשל עיסוקו בתחום הבנייה יש בידיו כפפות רבות כדוגמת זו שנטען כי נמצאה בזירת האירוע, וכי לנאשם הנוסף הייתה גישה לביתו של העורר, שם נמצאות הכפפות האמורות.

בשקלול הדברים, הגעתי לכלל מסקנה כי משקלן המצטבר של הראיות הנ"ל חוצה את הרף הנדרש לצורך קביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר.

25. יחד עם זאת, נוכח ההסברים החלופיים שבפי העורר, ובפרט אלו הנוגעים לכפפה כמצוין לעיל, סבורני כי לא ניתן להתעלם מהקשיים הראייתיים הקיימים במקרה דנן. בפסיקה הוטעם לא פעם כי מקום בו כאשר קיימות מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד העורר הקושרות אותו לאירוע נושא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיימים בהן חסרים או קשיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי, על בית המשפט לשקול היטב אם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שיש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר (ראו: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (19.12.2013)).

26. בענייננו, כפי שצוין לעיל, בהחלטה הראשונה הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר בעניינו של העורר, ובהחלטה השנייה קבע בית המשפט כי חרף המלצת שירות המבחן לשחרור העורר לחלופת מעצר, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריא. זאת, נוכח מסוכנות העורר הנלמדת מהעבירה המיוחסת לו, עברו הפלילי והחשש לשיבוש הליכי משפט ולהתחמקות מהליכי שפיטה העולה מכך שהעורר "נעלם" למשך 40 יום לאחר אירוע ההצתה. ואולם, בהחלטה זו לא נתן בית המשפט המחוזי משקל לקושי הראייתי המסוים בעניינו של העורר, כמתואר לעיל.

על רקע זה, סבורני כי יש מקום להשיב את הדין לבית המשפט המחוזי, על מנת שיקבל החלטה מחודשת בעניינו של העורר, תוך מתן משקל לאמור לעיל.

ויודגש: אינני קובע כי יש מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר. במסגרת החלטתו המחודשת שמור לבית המשפט המחוזי שיקול הדעת להחליט אם הקושי הראייתי המסוים עליו הצבעתי משנה את נקודת האיזון אליה הגיע בהחלטה השנייה, או שמא חרף קושי ראייתי מסוים זה החששות עליהם הצביע בעניינו של העורר עדיין מצדיקים את מעצרו עד לתום ההליכים, מאחורי סורג ובריא.

עמדות הצדדים

ב"כ המשיב טען, כי לאור החלטת בית המשפט העליון, יש להורות על שחרורו לחלופה, והציע מתווה של מעצר בפיקוח אלקטרוני בכפר אבו גוש, תחת פיקוחם של בני משפחה אשר אושרו על ידי שירות המבחן בתסקיר המעצר שהוגש.

ב"כ המבקשת ביקש להורות כי המשיב יישאר במעצר, וטען כי החלטת בית המשפט העליון אינה קובעת כי דין המשיב להשתחרר, אלא כי יש לבחון את השאלה מחדש. בטיעונו הפנה למסוכנותו של המשיב ולחשש ההימלטות.

דין והכרעה

לכתחילה, סברתי כי דין המשיב להיעצר עד תום ההליכים, לאור הקביעה כי קיימות בעניינו ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, המסוכנות העולה מהמעשה וחשש ההימלטות וכך הוריתי.

עם זאת, בית המשפט העליון קבע בהחלטתו המצוטטת מעלה, כי קיים קושי ראייתי מסויים, המצדיק בחינת חוזרת של שאלת השחרור לחלופה. אכן, בית המשפט העליון לא קבע מפורשות כי יש להורות על שחרור המשיב, אך חזקה עליו כי לו סבר שדינו של המשיב להיוותר עצור, לא היה מורה לבדוק שנית את שאלת החלופה.

משכך, לאור קביעת בית המשפט העליון ובשים לב לכך שלהערכת שירות המבחן ניתן להפיג את מסוכנותו של המשיב בחלופה שעיקרה פיקוח אנושי, תחת מפקחים אותם מצא ראויים, ראיתי כי חלופה הדוקה יותר מזו שהמליץ עליה שירות המבחן, מעצר בפיקוח אלקטרוני, תסכון במקרה זה.

אני ער לחשש ההימלטות, העולה מכך שהמשיב התחמק ממעצר משך כ- 40 יום, ועל כן אקבע ערבויות כספיות גבוהות, לשם הבטחת התייצבות המשיב לדיונים במשפטו ולשם עמידתו ביתר תנאים אותם אקבע.

סיכום

המשיב יעצר עד תום ההליכים בתנאים הבאים:

- א. מעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני בכתובת רח' הגורן 15, אבו גוש, בפיקוח אנושי רציף של אחד מהמפקחים שאושרו על ידי שירות המבחן: ג'ואד דבש, פאטמה דבש, חמזה דבש או מועתסם דבש.
- ב. איסור על יצירת קשר בכל דרך עם עדים בפרשה.
- ג. התייצבות לדיונים ולנשיאה בעונש, ככל שיוטל.
- ד. איסור יציאה מהארץ עד לתום ההליכים, לרבות התייצבות לעונש, ככל שיוטל. המשיב יפקיד את דרכו במזכירות בית המשפט או אצל היחידה החוקרת, באמצעות אדם אחר, בתוך 3 ימים ממועד המעצר בפיקוח אלקטרוני.

להבטחת התנאים וכתנאי למעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני יינתנו הערבויות הבאות:

- א. הפקדה כספית או שטר ערבות בנקאית אוטונומית בסכום של 80,000 ש"ח.
- ב. ערבות עצמית של 200,000 ש"ח.
- ג. ערבות צד שלישי, שתחתם על ידי כל מפקח, בסכום של 150,000 ש"ח. תנאי לשחרור הוא כי ייחתמו לפחות שתי ערבויות צד שלישי.

יש להשלים את הסדרת התנאים וכן להסדיר את הליקויים והחוסרים שפורטו בחוות דעת יחידת מעוז עד השעה 17:00 בימי חול ועד השעה 11:00 בימי שישי וערבי חג. ככל שהתנאים יוסדרו לאחר מכן, השחרור מהמעצר יבוצע ביום העבודה הבא.

המשיב מוזהר, כי אם יפר תנאי מהתנאים המפורטים למעלה, הוא עלול להעצר מחדש וניתן יהיה לחלט את ערבותו.

כל מפקח מוזהר בדבר חובתו להבטיח כי המשיב יעמוד בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני ובדבר חובתו להודיע מיידית למשטרה אם יפר המשיב תנאי מתנאי המעצר. כן מוזהר כל מפקח כי ניתן יהיה לחלט את ערבותו אם יפר המשיב את התנאים המפורטים למעלה.

כל בקשה ליציאה תוגש לבית המשפט לכל הפחות שני ימי עבודה לפני מועד היציאה, בצירוף תגובת המבקשת ומסמכים נלווים. ככל שאין הסכמה הצדדים יודיעו מראש האם שהם מבקשים לקיים דיון בבקשה, שאם לא כן תנתן החלטה על סמך הכתוב.

המשיב הצהיר בדיון כי הוא מסכים למעצר בפיקוח אלקטרוני וכי אין לו קוצב לב.

ב"כ המשיב רשאי לחתום במקומו על טפסי השחרור.

ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

ההחלטה תומצא ליחידת מעוז ולשירות המבחן.

על מנת לאפשר למבקשת לשקול הגשת ערר, שחרור המשיב מעוכב עד יום 8.5.24, שעה 14:00. ככל שתודיע המבקשת קודם לכן כי אין בכוונתה להגיש ערר, ישוחרר המשיב עם עמידתו בתנאים.

למען הסר ספק, המשיב ישאר במעצר ממש עד עמידתו במלוא התנאים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים
(בהסכמתם).